

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt III K 240/17, Sąd Okręgowy w Poznaniu, na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. oraz art. 86 § 1 i 4 k.k., wymierzył skazanemu A. M. karę łączną 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, która powstała z połączenia:

- kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, wymierzonej skazanemu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt VII K 16/16,

- kary 9 miesięcy pozbawienia, wymierzonej skazanemu wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 25 lipca 2016 r., sygn. akt II K 255/16.

Na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd Okręgowy zaliczył stosowne okresy rzeczywistego pozbawienia wolności A. M., a związane z odbywaniem połączonych kar.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, który podniósł zarzut ujęty w następujący sposób: „obrażę przepisów postępowania, a mianowicie art. 438 pkt 4 k.p.k., tj. rażąco niewspółmierność kary polegającą na wymierzeniu skazanemu kary łącznej 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, gdy przy istnieniu istotnych okoliczności łagodzących w postaci dobrego zachowania skazanego w warunkach izolacji, kara winna być znacznie łagodniejsza”.

Skarżący ostatecznie wniósł o „uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie istotnie niższej kary łącznej pozbawienia wolności”, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja okazała się niezasadna.

Wbrew stanowisku skarżącego, Sąd Okręgowy ustalając rozmiar kary łącznej wymierzonej A. M. miał na uwadze wszystkie istotne z tego punktu widzenia okoliczności. Nadto każdej z tych okoliczności nadał odpowiednią rangę i wagę. Z jednej strony chodzi tu o bardzo odległy związek czasowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami (czyn w sprawie VIII K 140/08, objęty wyrokiem łącznym w sprawie VII K 16/16, został popełniony w dniu 25 października 2007 r., ciąg przestępstw w sprawie VIII K 600/09, objęty wyrokiem łącznym w sprawie VII K 16/16, zostały popełnione od października 2008 r. do grudnia 2008 r., a przestępstwo w sprawie II K 255/16 zostało popełnione w dniu 22 kwietnia 2016 r.) oraz o to, że poszczególne przestępstwa godziły w różne dobra chronione prawem (życie, zdrowie – też w znaczeniu publicznym i mienie). Poza tym nie można pominąć tego, że wcześniej stosowane wobec skazanego środki probacyjne okazały się nieskuteczne (dwukrotnie zarządzano wykonanie kar, które były orzekane z warunkowym zawieszeniem wykonania), jak też tego, iż kolejne przestępstwa popełniał w okresie próby. Słusznie też Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na uprzednią wielokrotną karalność A. M. oraz na wysoką społeczną szkodliwość popełnionych przez niego przestępstw.

Z drugiej strony Sąd Okręgowy uwzględnił okoliczności łagodzące, a mianowicie to, że w trakcie odbywania kary skazany prezentował prawidłową postawę, nie był karany dyscyplinarne, a wręcz przeciwnie był nagradzany. Te okoliczności, które eksponuje obrońca, nie mogą jednak przesłonić ważkich okoliczności obciążających A. M., o których była mowa wyżej. Ustalenie rozmiaru kary łącznej nakłada obowiązek wzięcia pod uwagę wszystkich okoliczności, tj. zarówno tych korzystnych, jak i niekorzystnych dla skazanego. Takiej właśnie oceny dokonał Sąd Okręgowy.

Sąd Apelacyjny chciałby podkreślić, że A. M. przed osadzeniem miał negatywną opinię środowiskową. Był mało krytyczny odnośnie popełnionych przestępstw.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, wymierzona skazanemu kara łączna pozbawienia wolności nie razi surowością. Uwzględnia ona w należyty sposób wszystkie okoliczności, które winny decydować o jej rozmiarze. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy wnikliwie i przekonująco umotywował swoje rozstrzygnięcie w tym zakresie. Sąd Apelacyjny w pełni zgadza się z tą argumentacją.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Z uwagi na to, że skazany nie posiada majątku oraz nie uzyskuje dochodów, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sąd Apelacyjny zasądził też od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. G. kwotę 147,60 złotych, w tym VAT, tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Henryk KomisarSKI Marek Hibner Przemysław Grajzer